

III.
Electio
Romano-
M. A. Pistori
U. D.
ROLI
agni
Romano-
Corys
est sepulchra

EPITAPHIUM
CAROLI II.

Calvi

ex Thesauro R. P.
Pliger S. J.

Sta

Viator,

Vel saltem reflexâ mente

festina lentè :

ut discas

Alieno periculo, & damno

ad

Salutem tuam propriam

sapere :

circa hunc tumulum

later

anguis in herbâ.

Fide, sed cui fidas, vide.

Uni morti, quam nunquam vides,

nunquam fide.

Est

Hæc ossæ, & læneo pede ambulat :

Humi reptat, & suspenso gradu incedit :

Frigida est, verùm ipsius vestigia

Terræ inuunt stigmata,

In quibus maledictionis legitur character.

† 3

Ubi

Ubi illa stat : omnia cadunt :

Ubi illa passum fecerit ,

omnia patiuntur.

Æquo pulsat pede pauperum tabernas ,

Regumque turres.

Nec cō usque subsistit , quoad impetratæ
audientiæ signum percipiat ; sed omni posita

humanitate , nequidem insinuata

subintrat.

Paucis dicendo :

Hoc in passu Judæi Aulici & Domestici

Privilegio gaudet.

Non tantum de pontana Silicernia

falei subjicit ,

Sed & vernantes Adonides decerpit ;

Non ubique se mors tam propè ostendit ,

ubique propè est.

Blanditur per amabilem ætatis florem ,

Et continuò improbum unguem imprimit ,

ut marcescat flosculus.

Ex mortuali calvaria disce fallaciam.

Cæcam se simulat :

Et tamen evibratis sagittis

Certiori ictu ferit quàm Argus.

Edentulam se fingit :

Et morfu uno interimit

Innumerabilia millia hominum.

Ex

Exanguem eja bat :

Et sanguis oceanos exhaurit.

In hoc uno non fallit ,

Quod omni fronte exuta amet videri.

Indè viator subsiste , & disce

Libitinæ technas eludere :

Etiam per somnium

Insidiis illius invigila ,

Ut novo stratagemate

De ipsa morte triumphes.

Incertum est (inquit Seneca Epist. 24.) quò re

loco Mors expectet :

Itaque tu illam omni loco expecta.

Latet

Mors

In dulcissimis bellariis ,

ut inescatum suffocet ;

Innatat falerno ,

ut blandè in præcordia influat ,

Insidet rosis , & floribus , seque ingerit

in nares pestilentia Mephitis.

Imò non est in toto humano corpore tantillum

spatium , quod morti pro janua non sufficeret ,

per quam ingressa

Animam è sua regia exturbaret.

Tot portas habet , quot poros ,

Per quos super equo pallido inveli possit

Per modum triumphantis.

Affueta infidiis

Mavult plerumque occulta viarum

Exquirere, ut obruat incautos,

Imitatur aucupum astutiam,

Qui ex occulto alliciunt,

ut fallant.

Dum ad vitæ delicias invitare putantur,

Vitam illicè eripere sentiuntur.

Fidar ergò qui volet,

Longamque annorum messem sibi promittat ;

Falcem sentiet priùs,

Quàm floruerint aristæ.

Jacebit, antequam bene steterit,

Stupebit se mori, cum optimè vivere studebit.

De Pompei Capite,

Pupillus & Spado tulère Sententiam ;

De Crasso

Crudelis & insolens Parthus.

Cajus Cæsar

Jussit lepidum dextro Tribuno præbere cervi-
cem,

Iple Chereæ præstitit,

Sifaras

Dux exercitûs Regis Jaben

Lac à Jahel propinatum confidenter hausit,

Ast

Quàm primùm oculos malè credulus clausit,

Clavo in tempore capitis sui ad cerebrum usque

defixo toporem mortis consociavit.

Imperator
Otho III.

Cum chirothecis venenatis ab uxore crescentis
Consulis Romani sibi oblatis mortem
induit.

Ne igitur

Concione funebri finitâ

Diutiùs te detineam

Viator !

Ad marmor tumuli hujus Cæsarei
mecum propiùs accede.

Sub hoc

Jacet, atque tacet

CAROLUS II.

Calvus

Quasi non fuisset unctus oleo :

Romanorum Imperator ,

Rex Galliarum

olim gloriosissimus,

Morte præcoce & venenatâ
extinctus ,

Quia

Serpentem in sinu fovit,

à simplicitate Christi excidit ,

Ideò in manus nefandi Regicidæ incidit.

Imperio Romano

Annis duobus,

Regno Galliarum

† †

Ye.

Verò
 triginta quatuor
 Laudabiliter præfuit,
 In hoc unico verò sibi ipsi defuit,
 Dum adjoratum hostem Christi Judæum
 Pro archiatro suo aluit,
 qui
 Blanditiis, & incantationibus dementato, &
 iniquissimâ fraude decepto pro medicante
 bolo venenum subtrufit;
 Quo sumpto paulò post miseram
 efflavit animam.
 Et hæc est finalis, sed lethalis,
 Mæsta æquè ac funesta Aria,
 Quam tibi canit Imperatoris hujus
 mortualis Calvaria,
 Humata Mantuæ in Italia
 Anno Domini DCCCLXXVIII.
 Fœlix, quem faciunt aliena pericula cautum.

Memoriale
ad
Tumulum ejus
Ex responso prudentum
Inclitissimæ Domûs Sorbonicæ
Parisiensis.

In CAROLO nostro res est notoria rostro :
Qualiter hic periit, Mantua testis erit.
Rex fuit illustris Gallorum sex ferè lustris :
Atque annis binis Cæsar ; & ecce cinis.
Lumina tum clausit, cum toxica credulus hausit,
Quæ dat Apella dolo pro medicante bolo.
In Calvo si non tibi Calva occasio dæmon
Doctor Apella perit, quis modo tutus erit ?
Sanguineis factum lacrymis deploro peractum :
Dicere plus nolo, sed monuisse volo.
Hinc servare cutem, si vis adamasque salutem
Prægeniem Satanz, vipercamque fuge.

